

תת"ע 12916/03/20 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה נגד דיאא כנאענה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 12916-03-20 מדינת ישראל נ' דיאא כנאענה
תיק חיצוני: 10153588636

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מאשימה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד נופר כץ חביב
נגד	דיאא כנאענה ע"י ב"כ עו"ד מוחמד זועבי
נאשם	

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב אישום מחמת התיישנות בעבירת קנס (שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית).

לנאשם ניתנה הודעת תשלום קנס בגין עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב בו נהג היה בתנועה, עבירה מיום 20.11.18.

ביום 30.1.2019 הגיש הנאשם בקשה להישפט (נ/1).

הזמנה לדין וכתב אישום הוגשו בבית המשפט ביום 30.3.20.

יצוין, כי ביחד עם כתב האישום הוגש לתיק בית המשפט אישור משלוח דבר דואר רשום מתאריך 1.12.2019, הכולל את שם הנאשם, מענו, מספר הדו"ח מושא כתב האישום ומועד המשפט בתאריך 6.5.20.

למען שלמות התמונה יצוין, כי ישיבת יום 6.5.20 נדחתה בשל מצב חירום הקורונה ליום 23.12.20.

בישיבה מיום 23.12.20 טען ב"כ הנאשם, כי חלה התיישנות על העבירה, זאת מאחר שכתב האישום בענייניו הוגש ביום 30.3.20 למעלה משנה מיום הגשת הבקשה להישפט ביום 30.1.19.

דין

בעניינו, חל סעיף 225א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי הקובע, כי מעת שהגיש הנאשם בקשה להישפט, אין מניעה להגיש נגדו כתב אישום אף לאחר המועדים הקבועים בחוק, והמועד הקובע הוא מועד משלוח הזמנה למשפט לפי סעיף 230. וראו רע"פ 867/18 **ראובן נתאי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.02.2018):

"ראשית, המבקש אינו בא בגדריו של סעיף 225 לחוק, שכן הומצאה לו הודעת תשלום קנס בפרק הזמן האמור בסעיף קטן (א), ובכל מקרה, מעת בקשתו להישפט אין מניעה להגיש נגדו כתב אישום אף לאחר המועדים הקבועים בחוק, זאת לפי סעיף קטן (ב) (ראו גם: רע"פ 2487/15 אייל אבולפיה נ' עיריית רמת גן [פורסם בנבו] (06.05.2015)).

שנית, לשונו של סעיף 230 לחוק ברורה, ועל פיה יש לשלוח את ההזמנה למשפט בלבד בתוך שנה מיום הבקשה להישפט. הסעיף אינו מתייחס כלל למועד משלוח כתב האישום כתנאי להימצאות בתוך התקופה בה ניתן לדון באישום.

יתרה מזאת, ההסדרים המיוחדים הנוגעים לעבירות קנס לגביהם התבקשה ברירת משפט באים לידי ביטוי גם באשר לדין ההזמנה למשפט, כפי שנאמר בתקנה 44ג לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 -

הזמנה למשפט לפי סימן זה דינה כהזמנה למשפט וככתב אישום שהומצא לנאשם כדין, ודין העתק ממנה משהוגש לבית המשפט, כדין כתב אישום שהוגש לבית המשפט כדין.

הנה כי כן, קובע המחוקק במפורש, בחקיקה ראשית ובחקיקת המשנה, כי לעניין מירוך ההתיישנות בנסיבות כגון דן, המועד הקובע הוא מועד מסירת ההזמנה לדין. כל פרשנות אחרת תאיין את כוונת המחוקק באשר להסדרים אלה."

אשר על כן, מועד שליחת ההזמנה לדין הוא המועד הקובע, ולא מועד הגשת כתב האישום; והיה על המאשימה לשלוח למבקש הזמנה למשפט בתוך שנה מיום קבלת הודעתו על רצונו להישפט.

בעניינו, על פי המאשימה, ביום 9.12.19 נשלחה לנאשם הודעה בדבר ביצוע העבירה לכתובתו העדכנית אשר מצויה גם על גבי הבקשה להישפט אשר נשלחה מטעמו; ומאישור משלוח דבר דואר רשום שצורף להזמנה לדין וכתב האישום בתיק בית המשפט עולה, כי הזמנה לדין לנאשם נשלחה ביום 1.12.19.

עולה אם כן, כי נשלחה לנאשם הזמנה למשפט (1.12.19) תוך שנה מיום הבקשה להישפט (30.1.19).

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

נקבע להקראה ליום 23.6.21 שעה 09.00.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשפ"א, 30 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.